



## De Echte Bres Column 46

Deze week heb ik niet zoveel te melden wat het nieuws betreft.....ja dat we hard op weg zijn naar de 1000ste bomaanslag (want zo noem ik het) in Nederland en eigenlijk zijn het geen incidenten meer maar wordt het al heel gewoon. Hoe wel ik toen ik van de week effe tv zat te kijken een oudere dame hoorde vertellen waarbij de (vuurwerk) bom vlakbij was afgegaan dat ze toch heel erg dacht dat de oorlog weer was begonnen zei ze.

Ze had de oorlog als kind meegemaakt en het was te vergelijken met de bommen die Duitsland toen om Nederland liet vallen, en je kon zien dat haar trauma weer aan het opspelen was van 40-45.

Het is toch een grove schande dat ondanks dat er best wel veel van die hersenloze kloothommels worden gearresteerd die bom explosies maar blijven voortduren, en ik hou mijn hart vast voor onze oudejaarsnacht viering want dan kan je van mij aannemen dat die pleuris jochies los gaan. Nu hoop ik dan met mijn hele ganse hart dat een paar van die randdebielen zichzelf opblazen, in de brand steken of zo verminkt raken dat ze hun verdere rottige pleuris leven hun eten door een slangetje krijgen, en alleen nog maar met hun ogen kunnen knippen, bijvoorbeeld als ze naar filmpjes liggen te kijken van mooie vuurwerkshows....amen!!

Maar wat in het begin al schreef heb ik weinig het nieuws gevolgd, omdat ik samen met mijn Corretje en hondje Jimmy naar het huisje 'Alseiden' in Winterswijk zijn geweest. We gaan nu al zo'n jaar of zeven, acht er naar toe en ook dit jaar was het weer beschikbaar gesteld door onze goede vriend Marc Neve. Heerlijk is het daar, het huisje bevindt zich midden in de bossen en landerijen en is ieder jaar weer een verademing na het leven in een grote stad zoals Den Haag.

Maar goed mijn diepste wens was natuurlijk of ik misschien oog in oog zou komen te staan met een echte wolf, want dat lijkt mij echt een belevenis. Maar toen we weer thuis waren en ik '112 Vandaag' zat te kijken hoorde ik dat er in het dorpje Scherpenzeel een 40 jarige man aangevallen was door een wolf. De wolf haalde uit naar zijn hond, en beet de hond in de schouder, waarna de wolf zijn agressie op de man richtte nadat hij volgens eigen zeggen de wolf een rot trap had gegeven.

De wolf kwam op mij af vertelde die man en had zijn oren naar achteren, zijn tong uit zijn bek en liet zijn tanden zien en was klaar om mij te bespringen.....maar goed ik ben dus erg blij dat ik in de bossen van Winterswijk geen wolf ben tegen gekomen, en die wens van mij is nu toch wel een beetje pleitte gegaan. En ik hou het wel s'morgens bij het uitlaten van Jimmy bij mijn vosjes die ik wel vaak tegen kom.

Maar goed ik ben altijd een voorstander geweest van de wolf, en ik vond dat hij hier ook thuis hoort in Nederland. Maar daar ben ik nu toch wel een beetje op terug gekomen want als de wolf zich nu inplaats van schapen, koeien en paarden ook tegen mensen keert dan wordt het tijd om de wolf helaas een halt toe te roepen. Ik vond al die dode schapen en andere beesten al erg, maar een paar weken geleden hoorde ik ook dat er een wolf was die een jongen op een fiets achtervolgde. En ook dat de roedel, want het waren er meer hem probeerde te omsingelen.

De gemeente of politie gaf dan ook het advies uit om niet meer alleen op dat traject te fietsen. Nee dan is het voor mij klaar en mag de wolf ondanks dat het een beschermd dier is gewoon bij dit soort incidenten opgespoord worden en door een deskundige jager worden afgeschoten helaas.....

Maar ik wil deze column toch eindigen met zeer goed nieuws, en het mooiste Kerstcadeautje wat ik ooit had kunnen krijgen 😊

Ik weet dat er mensen zijn die vind dat ik deze column gebruik om mijn gevoelens te uiten over Corretje, maar ik doe het toch voor de mensen die het wel willen weten. Een paar maanden geleden speelde de kanker weer op die ze al zeven jaar onder controle hadden. De medicijnen deden hun werk niet meer en haar oncoloog vertelden ons dat ze andere medicijnen ging proberen, Corretje kreeg andere medicijnen maar daar reageerde ze heel slecht op. Ze kreeg over haar hele lichaam een verschrikkelijke jeuk en allemaal uitslag.

Ook hield ze veel vocht vast in haar buik en benen, waarna Corretje er voor koos om het vocht uit haar buik te laten halen met een drain, geloof mij ik heb Corretje zelden horen huilen, maar toen ze mij belde (ik stond voor de deur van het ziekenhuis met Jimmy, was dagopname,) zat ik ook te janken want die dikke naald ging niet door haar buikvlies heen).

Maar na een paar kut weken vertelde de oncoloog dat ze het roer radicaal ging opgooien en dat ze drie opties had, we hebben voor de eerste gekozen, chemopillen. Afgelopen donderdag moesten we terug uit Winterswijk, omdat we weer de andere dag naar de oncoloog toe moesten voor de uitslag.

Ik heb nog een trauma van zeven jaar geleden toen het allemaal begon ook vlak voor de Kerst, dus dan weten de mensen die mij goed kennen hoe ik er aan toe was.....de oncoloog had een smile van oor tot oor en vertelde ons dat deze kuur helemaal goed aansloeg, en dat de kanker weer helemaal was gezakt en onder controle was. Jullie mogen weten dat ik wel effe stiekem een traantje heb gelaten van vreugde. Corretje voelt zich nu ook beter, en de vocht verdwijnt als sneeuw voor de zon, ook mede dankzij de kousen dames die haar benen goed verzorgen en inzwachtelen.

Dus ons Kerstcadeautje en Sinterklaas cadeautje hebben we al ineen gehad en deze maand kan bij ons in ieder geval niet meer kapot.....allemaal een fijne Sinterklaas avond en alvast een hele fijne Kerst.

Volgende week weer lekker kankeren, op alles wat er in de wereld gebeurt.....

Tot volgende week allemaal.

Met vriendelijke groet van Henk Bres.